

Η μάχη στο Λιοπέτρι

Τέσσερις άντρες της Ε.Ο.Κ.Α., ο Φώτης Πίπτας (που ήταν δάσκαλος), ο Ηλίας Παπακυριακού, ο Ανδρέας Κάρυος και ο Χρήστος Σαμάρας, πήγαν στο Λιοπέτρι, για να εκπαιδεύσουν μέλη της οργάνωσης στη χρήση των όπλων και στον ανταρτοπόλεμο. Ήταν 30 Αυγούστου του 1958. Η εκπαίδευση θα τελειωνε σε 2 περίπου μέρες κι αυτοί θα έφευγαν, για να συνεχίσουν αλλού το έργο τους.

Δυστυχώς, όμως, στις δύο μετά τα μεσάνυχτα της πρώτης του Σεπτέμβρη, το χωριό περικυκλώθηκε από τον αγγλικό στρατό. Θα έκαναν έρευνες, για να ανακαλύψουν όπλα και αντάρτες.

Οι τέσσερις αγωνιστές έκαναν δυο απόπειρες, για να διαφύγουν. Πρώτα περπατητοί κι ύστερα με αυτοκίνητο. Απέτυχαν και τις δυο φορές. Αντάλλαξαν πυροβολισμούς με τους στρατιώτες. Τελικά υποχρεώθηκαν να οπισθοχωρήσουν και να καταφύγουν στον αχυρώνα του Παναγιώτη Καλλή. Εκεί κρύφτηκαν.

Οι Άγγλοι μάζεψαν όλους τους άντρες του χωριού σ' ένα μέρος περιφραγμένο με συρματοπλέγματα. Έκαναν έρευνες από σπίτι σε σπίτι. Έψαξαν και στον αχυρώνα, μα δεν τους βρήκαν. Επέστρεψαν λίγο μετά τα μεσάνυχτα. Ήταν φανερό πως είχαν προδοθεί. Ο αχυρώνας περικυκλώθηκε στενά.

Στις 2 του Σεπτέμβρη, γύρω στις 8.30 το πρωί άρχισε άγρια μάχη, που συνεχίστηκε για πολλές ώρες. Οι στρατιώτες μάταια προσπαθούσαν να μπουν. Οι αγωνιστές τους θέριζαν. Στην προσπάθειά τους να μπουν από τη στέγη οι Άγγλοι είχαν πολλά θύματα. Έφθασαν νοσοκομειακά αυτοκίνητα και μετάφεραν πολλούς Άγγλους στρατιώτες. Σκοτώθηκαν, όμως, και δυο από τους αγωνιστές. Στο μεταξύ οι Άγγλοι έριξαν βενζίνη στον αχυρώνα κι έβαλαν φωτιά. Οι δύο λεβέντες μας τότε όρμησαν έξω πυροβολώντας, μα έπεσαν νεκροί.

Η ώρα ήταν δύο μετά το μεσημέρι. Τα ηρωικά μας παλικάρια κείτονταν άψυχα στην αυλή του αχυρώνα. Μα οι ψυχές τους φτερουγίζουν περήφανα, γιατί ξέρουν πως έκαναν το χρέος τους προς την πατρίδα.

Σ' ένδειξη ευγνωμοσύνης η Πατρίδα έστησε μνημείο των Τεσσάρων Ηρώων του Λιοπετρίου εκεί στον Αχυρώνα. Οι Έλληνες της Κύπρου, καταθέτουν τα στεφάνια της αγάπης και του θαυμασμού τους, προσκυνώντας στο χώρο της θυσίας τους.